

zolderkamers tot hun eigen musea oprichtend'. Ze gaat in op de successen van kunstenaars in de top zoals McCarthy, Kiefer en Murakami en de in de 21ste eeuw steeds belangrijker geworden rol van de smaakmakers. Het toegenomen aantal en belang van kunstbeurzen over de hele wereld en van online verkoop van kunst worden daarna onder de loep genomen. Tenslotte is er aandacht voor de opkomst van nieuwe markten in het Midden-Oosten en Azië, en de financiële ondoorzichtigheid van die markten de afgelopen jaren.

De kunstscene vanaf de eeuwwisseling schetst Adam als een wereld van glamour en glitter waarin veel geld omgaat onder een selecte verzameling makers, kopers en verkopers, een biotoop die wij hier te lande nauwelijks op dat niveau kennen. 'Kunst is een dure business deze dagen. Na dealen in drugs en prostitutie is het de grootste ongereguleerde markt in de wereld – het levert alleen niet zo veel geld op', aldus Matthew Carey-Williams van de White Cube, een van de succesvolste Engelse galleries (p. 161). Het citaat typeert een wereld van rijkdom, passie en hebzucht waarvan zeker de top van de internationale kunsthandel de afgelopen tijd doordrongen is geraakt.

André Nuchelmans

Marshall, L. en D. Laing (eds.) (2014)

Popular music matters: essays in honour of Simon Frith.

Farnham: Ashgate.

Prijs: € 89,99

Ter gelegenheid van het afscheid van Simon Frith als Tovey Professor of Music aan de Edinburgh University verscheen vorig jaar *Popular music matters*. Het is een bundel essays en zogenaamde *Short takes*, persoonlijke herinneringen, een eerbetoon van oud-collegae en -studenten aan hun leermeester. Frith was met zijn studie *The sociology of rock* uit 1978, later

in een grondig bewerkte versie verschenen als *Sound effects*, een van de grondleggers van de wetenschappelijke bestudering van popmuziek. Hiernaast publiceerde hij nog één monografie, *Performing rites* (1996), maar schreef des te meer artikelen. Daarin stelde hij een breed scala aan onderzoeksonderwerpen en -invashoeken aan de orde. Frith was ook muziekjournalist en leverde veel lp-besprekingen en columns aan (muziek)bladen, en is al sinds de oprichting in 1992 juryvoorzitter van de Mercury Music Prize.

De veelzijdigheid van Frith is terug te zien in de bijdragen aan zijn afscheidsbundel. Ze zijn onderverdeeld in drie thema's: sociologie en industrie, Frith en zijn carrière, en esthetica en waarden. Met name de bijdrage van Dave Laing over de wetenschappelijke carrière van Frith laat goed zien hoe moeizaam popmuziek door de wetenschap geaccepteerd werd als serieus onderzoeksobject. Frith begon zijn wetenschappelijke loopbaan in 1972 aan de Warwick University. Popmuziek maakte toen nog geen deel uit van het wetenschappelijk curriculum, maar was ondergebracht bij jeugdcultuur. Met de publicatie van *The sociology of rock* drong popmuziek langzaam maar zeker door in het wetenschappelijke bastion. Vanzelfsprekend was Frith ook present op de eerste conferentie over popmuziek als studieobject in 1981 in Paradiso in Amsterdam. De conferentie sloot af met de oprichting van de International Association for the Study of Popular Music (IASPM), waarbij Frith voorzitter werd van de afdeling voor het Verenigd Koninkrijk.

Uit de persoonlijke stukken en de bijdragen aan het tweede deel komt Frith naar voren als wetenschapper die openstaat voor nieuwe invashoeken en thema's, lak heeft aan reputaties, geëffende paden mijdt en wars is van vooroordelen. Een studente die een onderzoeksvoorstel bij hem indiende op een terrein waar hij ogenschijnlijk niets mee had (Madonna), stond versteld van zijn positieve reactie. '(...) Simon reassured me that the idea wasn't naff

and that Madonna might indeed represent a new kind of cultural figure (my friends were all listening to The Smiths and New Order – Madonna was *not cool*)' (p. 94).

Heel wat onderzoeksonderwerpen passeren de revue. Zo komen in het eerste themadeel achtereenvolgens het verband tussen sociale klasse en bepaalde muziekgenres, de economische situatie van IJslandse popmuzici, een update van Friths onderzoek naar de muziekindustrie en muziek verzamelen in het digitale tijdperk aan de orde. Allemaal onderwerpen waar Frith zijdelings dan wel uitgebreid over gepubliceerd heeft. Alle stukken zijn ook voor buitenstaanders goed te volgen. De bijdragen in het laatste deel vereisen wat meer kennis, met name op musicologisch gebied, op de bijdrage van John Street na. Hij kent Frith uit zijn begintijd als docent aan de Warwick University. Street onderzocht de prijswinnaars van de Mercury Music Prize en de Brit Awards (BRITs) en koppelt die aan onderzoek van Marc Verboord van de Erasmus Universiteit Rotterdam naar het verband tussen gender en winnaars van verschillende soorten literaire prijzen. Verboord ontdekte dat vrouwelijke schrijvers meer kans op succes hebben in populair literaire genres (bestellerlijsten) dan binnen de 'hogere' literatuur (literaire prijzen). Street trekt dit door naar de popmuziek en onderzoekt de kans op succes van vrouwelijke artiesten en bands binnen de officiële Britse hitlijst, de BRITs en de Mercury Music Prize. De winnaars van de BRITs

komen uit de hitlijst en worden gekozen door vertegenwoordigers van Britse muziekindustrie (vergelijkbaar met de bestsellerlijst). De Mercury Music Prize is voor het beste Britse of Ierse album van het jaar en wordt toegekend door een jury van onafhankelijke experts (komt overeen met de literaire prijzen bij Verboord). In tegenstelling tot de uitkomsten van Verboords literaire onderzoek blijken in de popmuziek vrouwen het best vertegenwoordigd bij de Mercury Music Prize.

Een andere interessante bijdrage is die van Dave Laing over het verzamelen van muziek in het digitale tijdperk. Ook Laing koppelt zijn onderzoek aan dat in andere sectoren. Hij benoemt drie essentiële, haast universele kenmerken van verzamelaars: ordening, eigendom en verlangen. Zijn onderzoek heeft een bijzonder actuele waarde gezien de toegenomen interesse van een selecte groep muzikliefhebbers in vinyl. Waar digitale muziek (streaming en downloading) een eindeloze bron is en elk verlangen een nummer te hebben ogenblikkelijk bevredigd kan worden, wordt het geduld van de vinylverzamelaar meer op de proef gesteld en groeit daarmee het verlangen een bepaalde plaat te bezitten.

De bundel biedt niet alleen een veelheid aan invalshoeken en studieonderwerpen, maar bovendien talrijke aanknopingspunten voor vervolgonderzoek. Kortom, een boek geheel in de geest van Simon Frith en een prachtig eerbetoon aan deze pionier.

Boekman is hét tijdschrift over trends in kunst en cultuur. Ieder kwartaal een themanummer met interviews, artikelen, analyses en columns over de nieuwste ontwikkelingen in de kunst- en cultuursector.

Boekman besteedt aandacht aan thema's als creatieve industrie, erfgoed, het stimuleren van artistiek talent en het belang van kunst.

Probeer nu de vernieuwde Boekman voor een aantrekkelijke kennismakingsprijs via www.boekman.nl

Kies voor:

een los nummer voor 12,50 i.p.v. 15 euro
(kortingscode: vernieuwd nummer)

een proefabonnement, twee nummers voor 25 euro

(na twee nummers wordt het abonnement automatisch stopgezet)

een jaarabonnement en ontvang het tijdschrift vier keer per jaar tot wederopzegging (kortingscode: vernieuwd abonnement)

studenten: 30 i.p.v. 35 euro, particulieren: 45 i.p.v. 50 euro, instellingen: 55 i.p.v. 60 euro

Na een jaar betaalt u het standaard abonnementstarief

